

alle Sider enig om to Ting: For det første dette, at „Berlingske Tidende“ eller den Tidende, der traadte i Stedet, skulde betale Afgift, og ligeledes at Stiftstidenderne skulde betale Afgift, men man var tillige enig om, at det var Regeringens Sag at fastsætte Størrelsen af Afgiften. Man var fuldstændig paa det rene med, at det var den eneste Maade, hvorpaa den Sag kunde ordnes. Naar nu Rigsdagens Ting ville vedtage dette Forslag, der her er Tale om, har man saa ikke foregreb det denne Ordning, har man saa ikke fastslaaet, at det ikke er Regeringens Sag at fastsætte Afgiftens Størrelse, men Rigsdagens Sag at fastslaa den paa Finansloven? Der er en meget væsentlig Forskel i saa Henseende, og derfor skal jeg fremdeles anbefale det af mig stillede Vædringsforslag til § 8.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singerlev): Der er til § 6 stillet et Par Vædringsforslag af et enkelt æret Medlem her i Salen, som vedrører det Budget, som jeg har med at gøre. Jeg maa selvfølgelig beklage, at jeg ikke paa Grund af Forretninger i det andet Ting har kunnet være til Stede, den Gang det ærede Medlem motiverede sit Forslag. Jeg kan altsaa ikke tage Hensyn til denne Motivering, men kun i al Korthed sige, hvorledes Sagen stiller sig for mig. Allerede tidlig under Finanslovsbehandlingen i det andet Ting var der Tale om at stille Vædringsforslag om Forhøjelse af visse Lønningsklasser under Jærnbanevæsenet. Jeg tog den Gang Afstand fra disse Tanker, væsentlig af den Grund, at Ordningen ved Statsbanerne i saa Henseende staar foran en Revision, en Revision, som jeg, efter hvad der nu er passeret, har lovet skulde komme allerede til Efteraaret, medens den legalt skulde komme i 1897, og derfor har jeg ikke kunnet anset det for heldigt, at man fremdrog enkelte Brancher og gav sig til at forhøje for deres Vedkommende. I Udvalget var der imidlertid stor Interesse for at give disse Lønningsklasser til ganske sikkert mindre vellønnede, og i og for sig mente jeg ikke, der kunde siges saa meget derimod, idet jeg beder lægge Mærke til, at de, der her er Tale om, ikke ere lønne i Henshold til Lovregler, Regler, som ere optagne paa Organisationsloven for Jærnbanevæsenet; men deres Lønninger bevilges udelukkende paa Finansloven. Det ligger altsaa ganske nær, at man til enhver Tid kan sætte Bevillingerne til disse Folk op, ligesom man i det hele taget kan sætte alle Finanslovsbevillinger

op, som kun gælder for et Aar. Derfor mente jeg, der kunde være nogen Rimelighed i Forslaget, naar det indskrænkede sig til saadanne, som udelukkende lønnes ved Bevillinger paa Finansloven, og da der, som sagt, var stor Interesse for Forslaget i det andet Ting, mente jeg at maatte slutte mig til det; jeg maa nemlig gøre opmærksom paa, at det var Folketingets Dnske, at Forslaget stilledes af Ministeren. Jeg undersøgte ret vidtløftigt, om det ogsaa kunde gaa an, om der ikke var andre ved Jærnbanen; som indirekte bleve forurettede ved ikke at faa noget Lønningsstillæg, og jeg maa ganske vist tilstaa, at jeg kom til det Resultat, at der var andre, der burde tages med; men af adskillige Grunde kunde dette ikke ske, til Dels fordi de vare lønne paa Organisationsloven. Smidtidig mente jeg, at naar man indskrænkede sig til de virkelig lavt lønne, kunde det gaa an at give et Tillæg. Jeg kan altsaa ikke være enig med det ærede Medlem, idet jeg antager, at han har den Mening, han udtalte ved 1ste Behandling, at disse Folk i og for sig ikke burde have Lønningsstillæg. Deri kan jeg ikke være enig med ham; de ere nemlig lavt lønne. Min Betænkkelighed er ikke kommen frem ad den Vej, men derimod derved, at det kunde siges at være lidt svært, at man giver ganske enkelte Arbejdere ved Jærnbanen et Lønningsstillæg, som de i og for sig fortjene, uden samtidig at gøre det ved andre, som i og for sig kunde fortjene det lige saa godt. Denne Betænkkelighed mildnedes noget for mig derigennem, at jeg ved Forhandling med det andet Ting blev enig med det om, at skulde dette Tillæg bevilges, skulde hele Organisationsloven, som jo tillige er en Lønningslov, til Revision allerede i dette Efteraar. Det vil let ses, at saa gør man ikke, selv ikke indirekte, nogen stor Uret ved at give et moderat Lønningsstillæg i Aar, og det er virkelig et meget moderat Tillæg, som de vedkommende meget godt kunde behøve, og som de ogsaa fortjene. Min Betænkkelighed ligger dert, at der kunde være andre, som burde have Tillæg samtidig; men naar man kommer til en Revision af Organisationsloven til Efteraaret, vil det ganske vist være uundgaeligt at foretage forskellige Lønningsforhøjelser, og det vil ogsaa være betimeligt at foretage saadanne. Det forekommer mig derfor ikke, at der er meget præjudiceret ved Vedtagelsen af Lønningsstillæget paa Finansloven i Aar for visse Klasser af lavest lønne Arbejdere. Altsaa, jeg har stillet Forslaget i det andet Ting, ganske sikkert efter Forhandling med